म । ग्रागत्य सुते सोमेऽभिषुते सित नोऽस्माकं चनः ग्रत्नं सोमद्रपं कृविः द्धिष्ठ उद्दे धार्य धि धार्णे व्यत्ययेन शपो लुकि दित्नं जुक्तेत्यादित्नात् ग्रभ्यासस्यात्नं इन्द्सम् । चन इत्यन्ननाम [निघ॰ २.७.] ॥ ६१॥

श्रुश्चिनी पिबतां मधु सर्रस्वत्या स्त्रोषंसा । इन्द्रेः सुत्रामी वृत्रका जुषत्तीष्ठ सोम्यं मधुं ॥ १०॥ इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंकितायां विंशोऽध्यायः ॥ २०॥॥

ग्रिश्चिमरस्वतीन्द्रदेवत्यानुष्टुप् । ग्रिश्चना ग्रिश्चनौ मधु मधुरस्वादं सोमं पिबनां भन्नपताम् कीदृशौ ग्रिश्चनौ सरस्वत्या सजोषसा सजोषसौ जोषः प्रीतिः ग्र-सुन् समानं जोषः प्रीतिर्पयोस्तौ सरस्वत्या सक् प्रीतिमलावित्यर्थः । किं च सुष्टु त्रापते रन्नति सुत्रामा वृत्रं कृतवान्वृत्रका ईदृश इन्द्रः ग्रिश्चनौ सरस्वती च मधु मधुरं सोम्यं सोममयं कृविर्जुषलाम् सेवलाम् मये चिति [पा॰ ४.४. १३६.] सोमश-ब्दात् मयउर्थे यप्रत्ययः सोममयं सोम्यम् ॥ १०॥

श्रीमन्मक्रीधर्कृते वेद्दीपे मनोक्रे । सेकासन्यादिकीत्रालो विंशो ध्यायो निद्वपितः ॥ ५०॥ ॥

ग्रय काएवशाखायां पाठविशेषः ॥

इति काण्वीयायां वाजसनेयसंक्तियां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२॥